

staraju, kaf bychu to Ssłowo sterje hacjtu Jhdž dostali, da so ton Knes sa nich stara, a čini nenadžuijz, so weni tejsch Jyscz maju. Tako by won prajicž chyf: Moj luby Ćzlowecže, wuk a pht-taj najpredn to Králestwo Bože, požiuchaj na moje Ssłowo, wjer dominje, a čin ſwjeru, schtož tebi wtwojim Schtantži činicž poruczene je: Dnj ty to činisch, da njech ſo ja sa to druhé staram: Neſhyli ty bohaty, nimashli weſhe taufend Scheſnakow, da chzu ja tolla tebi twoju Potrebu nadacž. Pschetož Stoto, Sslihebero, Penjesh a Kamenje nemožesch ty jyſz, dy dyrbisch Kljeb mječ, kiz se Semje roſze. Hacj runje ty se Semje žaneho Kljeba nemožesch dostacž, a nimash ani Kejzu, ani Dwor, Rohlu ani Sarodu, wjer jeno, a poj samnu, ty dyrbisch Kljeba do Wosje dosz mječ.

To ſhonisch a widžisch ty wschjednje psched Wočomaj. Kudeho Schulerka, kotryž ſwjerny a pobojny je, može Boh derje wulkeho Wuczerja ſcžinicž. Kudej ſlužomnej Džowcy, kotaž Bohabojasna je, a ſwojemu Knestwu ſwjeru ſluži. wobradži Boh Bohabojasneho Muža, a da ji Kejzu a Dwor. Taſkich Heremplow widžisch ty wschjednje welje, kaf Boh kudym Ludžiom horje pomha. Ezi pak kotſiž ſo Boha neboja, jeho Ssłowa kudžbu nimaju, a hewak neſhwjerni a nedžiolkawi ſu, dyrbja kudži Proscherjo wostacž, a nemoža ſwoje žive Dnj na žanu ſelenu Halofu pschindž.

Tak tejsch ſty ſamopaschni Hułczeč, kotryž ſwjeru newutnje, aby hewak ſty, ſamopaschni a neſhwjerni bydž chze; Ton dyrbi wedžicž, so jeho nasch luby Boh a Knes tak chze wopuschečicž, so by won do Wojny bježat, ſam ſaktoty aby sazylem byt, a k Draczej aby hewak knicžomnemu Ćzlowekej ſcžinjeny byt. Tak tejsch jena Džowka, kotaž Bohabojasna a požluschna bydž, a ſo potzivje ſadžerječ nochze, aby hewak neſprauňje a neſhwjernje ſluži, tej da Boh do Rjecha a Haniby ſapanycž, so jejne žive Dnj nicžo wot nej neje. To je prawje a luta derje ſaſlužena Sda. Čzohodla neſku wone bohabojasne, a newjerja do JEsom Krysta, a nečinja po jeho Ssłowi. Hewak by Krystus tejsch pschi nich byt, a by prajit: Njech ſo ja staram, kaf bych tebe poſbjenyk, k Ćjeſzi pschinesk a bohatu ſcžinif.

To ſzenje wuciž nas tehodla do Krystu ſuſa wjericž, so won nas ſdžerječ, a nam dosz nadacž chze, dyž my jeno bohabojasni ſmy, na jeho Ssłowo ladam, a njeshto na to wažimy a cžervimy. Pschetož ton Sſkutk, kotryž ton Knes tudym čini, je kajž jene Prjedowanje, we kotrejž won nas tak wuciž a napomina: Ssyli ty bohabojasny a pobojny, wažischli ſebi moje Ssłowo welje: Da chzu ja tebi Jyſz dawacž, ty nedyrbisch wopuschečenni bydž, ja chzu wieszje njeshto ſtebe ſcžinicž.

Dnj pak ty bohabojasny bydž nočzeisch, moje Ssłowo ſaczpjeſch, aby ſo hewak neprawje ſadžerjeſch, a tak Proſcher

Si 3